

2025
ROK ŁASKI OD BOGA

Obietnica Bożych darów dla nas

Lublin 2024

© Copyright by Wydawnictwo NATAN

Opracowanie tekstu
Zbigniew Barciński
Małgorzata Piasecka
Jerzy Piasecki
ks. Marek Urban

Recenzja
ks. dr hab. Andrzej Kiciński, prof. KUL

Projekt okładki
Jerzy Piasecki, Małgorzata Piasecka

ISBN 978-83-66108-57-8

Za zgodą Kurii Metropolitalnej w Lublinie
z dnia 12 listopada 2024 r. Nr 684/Gł/2024
Bp prof. dr hab. Józef Wróbel, wikariusz
generalny
dr Beata Boguszewska, notariusz

Wydawnictwo NATAN
ul. Skautów 11 B m 29
20-055 Lublin

SŁOWO WSTĘPNE

Prawda o Wcieleniu Boga to dobra nowina dla nas wszystkich – Bóg stał się człowiekiem dla naszego zbawienia! Od tego wydarzenia mija 2025 lat. W Roku Jubileuszowym świętujemy to właśnie wydarzenie. Rok Jubileuszowy to czas nie tylko refleksji, ale i świadectwa wiary wobec innych.

Dzisiaj prawda o Wcieleniu Boga jest niekiedy wypierana z życia osobistego i społecznego, istnieje ryzyko wzrostu podziałów, egoizmu i konfliktów. W tych trudnych czasach Papież Franciszek zaprasza nas do przeżywania Roku Jubileuszowego 2025 jako „pielgrzymów nadziei.” Podkreśla, że ten czas może stać się okazją do głębszego przyjęcia obecności Jezusa w życiu codziennym oraz do dzielenia się tą radością i nadzieją z innymi, zwłaszcza w rodzinie. Nawet jeśli nosimy w sobie lęki, zranienia czy uprzedzenia, zaproszenie do bliskości z Jezusem, obecnym jako Dzieciątko, otwiera drogę do ufego

odkrywania nowej jakości relacji międzyludzkich w oparciu o wiarę i wzajemne zrozumienie.

Zachęcam, abyśmy wszyscy otworzyli się na działanie Boże w codzienności, wiedząc, że nawet najmniejsze gesty otwartości na Jego prowadzenie mogą przynieść niespodziewane łaski. Pozwólmy, aby w tym czasie prowadziło nas słowo, świętego Pawła Apostoła:

„Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia dzięki wierze, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa; dzięki Niemu uzyskaliśmy na podstawie wiary dostęp do tej łaski, w której trwamy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. (...) Nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany”. (Rz 5, 1-2.5)

Niech Święty Rok Jubileuszowy będzie dla nas czasem wielu cennych i przemieniających doświadczeń łaskowości Boga.

Ks. Marek Urban

JUBILEUSZ NARODZENIA JEZUSA CHRYSYTA

Rok 2025 to jubileusz narodzenia Jezusa Chrystusa, jubileusz Wcielenia, tego momentu w historii, kiedy Bóg stał się człowiekiem - dla nas i dla naszego zbawienia!

Rok 2025 Wielki Jubileusz obchodzony w Kościele Katolickim po to, abyśmy jeszcze bardziej niż zwykle skierowali nasze oczy na „Boga radości, łaski i pociechy” (Hymn z Brewiarza), jeszcze bardziej niż zwykle otworzyli się na łaskę Boga, na Jego dary!

Rok 2025 to rok łaski od Boga! Rok, w którym Bóg chce nas obdarować, obsypać swoim darami!

Rok 2025 to rok, w którym Kościół daje nam dodatkowe, specjalne wsparcie w otwieraniu się na łaskę Boga i w którym zachęca nas do podjęcia

działań, które nam w tym otwarciu na Boga pomogą.

Rok Wielkiego Jubileuszu rozpoczniemy w Wigilię Bożego Narodzenia 24.12.2024 r., będziemy przeżywać przez cały rok 2025, a zakończymy 6.01.2026 r. w Święto Objawienia Pańskiego zwanego także Świętem Trzech Króli.

Ta książeczka ma nam pomóc w dobrym przeżyciu Roku Jubileuszowego, w mocniejszym ukierunkowaniu naszego życia ku Bogu, w większym otwarciu się na Jego dary. Zaprasza do refleksji nad 3 pytaniami:

1. Jakie dary daje nam Bóg?
2. Jak przyjmować dary Boga?
3. Jak świętować Rok Jubileuszowy?

JAKIE DARY DAJE NAM BÓG?

Bóg nas obdarowuje przez swego Syna – Jezusa Chrystusa. To jest Jego największy dar dla nas. Jezus jest naszym Zbawicielem, przez Niego otrzymujemy obfitość darów od Boga.

DARY BOŻEGO NARODZENIA

Popatrzmy, jakie obietnice obdarowania są związane z zapowiedziami narodzin Jezusa.

Prorok Izajasz ponad 800 lat przed narodzeniem Jezusa zapowiada:

Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą (...). Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemnicy (...). Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza.

*Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca,
Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Księżę Pokoju.
(Iz 9,1-6)*

Izajasz mówi, że narodzi się Dziecię, a Jego narodziny będą źródłem wielkiej zmiany. Ludzie, którzy są w ciemności i mroku, ujrzą światło, a ci, co w niewoli niosą ciężary, zostaną uwolnieni.

Prorok Sofoniasz na ponad 600 lat przed narodzeniem Jezusa zapowiada:

Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izraelu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! (...) Pan, twój Bóg jest pośród ciebie, Mocarz - On zbawi, uniesie się weselem nad tobą, odnowi swą miłość (...). Zabiorę od ciebie niedolę, abys już nie nosiła brzemienia zniewagi! (So 3,14-18)

Sofoniasz mówi, że Bóg będzie obecny między ludźmi i na nowo okaże swą wielką miłość. Bóg

przyjdzie z pomocą, przyniesie ratunek i ocalenie. Skończy się czas wstydu, poniżenia i niedoli. Wybuchnie wielka radość, śpiew i wesele.

Już po narodzeniu Jezusa aniołowie mówią do pasterzy pilnujących w pobliżu Betlejem swych owiec:

Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie. (Łk 2,11-12)

„Aniołowie nie mówią pasterzom po prostu, że narodził się Zbawiciel. Mówią, że „narodził się wam Zbawiciel”. Jezus rodzi się dla każdego z pasterzy. Jego Narodzenie staje się (...) wydarzeniem bardzo osobistym: Jezus jest darem ofiarowanym każdemu człowiekowi”. (Mnich z Chevetogne, *Zbawiciel*, Kraków 1982, s. 9.)

Kiedy Maryja i Józef przynoszą do świątyni małego Jezusa, Symeon mówi do nich:

... moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela. (Łk 2,30-32)

Symeon, patrząc na małego Jezusa, mówi o zbawieniu, które Bóg przygotował dla wszystkich ludzi, ze wszystkich narodów.

Prorocy, aniołowie, Symeon – oni wszyscy mówią, że z narodzeniem Jezusa są związane wielkie obietnice Boga: że będzie obecny wśród ludzi, że zbawi, że oddali niedolę, że da światło tam, gdzie jest ciemność, że zdejmie ciężkie jarzmo niewoli i obdarzy wolnością.

DARY DLA LUDZI PRZYCHODZĄCYCH DO JEZUSA

Jak te wielkie obietnice obdarowania spełniły się w życiu ludzi współczesnych Jezusowi?

Popatrzmy na spotkania Jezusa z ludźmi cierpiącymi na różne choroby. Głuchoniememu Jezus przywrócił słuch i zdolność mówienia. Ślepy Bartymeusz dzięki Jezusowi odzyskał wzrok. Kobieta, która przez 12 lat cierpiała na upływ krwi, została przez Jezusa uwolniona od swojej udreki. Córka kobiety kananejskiej została uwolniona od złego ducha.

Popatrzmy na spotkania Jezusa z ludźmi, którzy stanęli przed nim ze swoim grzechem. Człowiekowi sparaliżowanemu Jezus powiedział, że odpuszczone są jego grzechy i przywrócił mu zdolność chodzenia. Kobietę przyłapaną na zdradzie małżeńskiej Jezus ocalił przed groźbą ukamienowania i powiedział do niej, aby więcej nie grzeszyła. Do Zacheusza, który krzywdził i okradał ludzi, Jezus poszedł na ucztę. A kiedy Zacheusz postanowił naprawić zło, które uczynił innym ludziom, Jezus powiedział, że zbawienie stało się udziałem jego domu. Łotr, który był ukrzyżowany obok Jezusa, prosił Go: „wspomnij na

mnie”. W odpowiedzi usłyszał, że jeszcze dziś będzie z Jezusem w raju.

Życie tych wszystkich ludzi – i tych chorych, i tych, co stanęli przed Jezusem ze swoim grzechem – było pogrążone w ciemności. Dzięki Jezusowi ujrzeli światło, została zabrana od nich niedola, zostali uwolnieni od ciężaru, zostało złamane jarzmo ich niewoli. Jezus przyniósł tym ludziom ocalenie i ratunek, zamienił ich smutek w radość. Stał się ich Zbawicielem.

Podsumowaniem tych wszystkich historii mogą być słowa proroka Izajasza, które Jezus odniósł do siebie (Łk 4, 18-19):

*Duch Pański spoczywa na Mnie,
ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,
abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność,
a niewidomym przejrzenie;
abym uciśnionych odsyłał wolnymi,
abym obwoływał ROK ŁASKI OD PANA.*

JAK PRZYJMOWAĆ DARY BOGA?

My wszyscy mamy czasem swoje ciemności, wędrujemy przez „kraj mroku”, nosimy ciężkie jarzmo i doświadczamy niedoli.

Wszyscy jesteśmy w jakiś sposób podobni do chorych z Ewangelii. Jesteśmy czasem jak ślepy Bartymeusz – idziemy za złudzeniami i nie potrafimy dostrzec prawdy. Jesteśmy czasem jak głuchoniemy – nie potrafimy porozumieć się z ludźmi wokół nas. Czasem jak kobieta kananejska i ta, która cierpiała na upływ krwi, jesteśmy całkiem bezradni i sami już nic nie jesteśmy zrobić dla poprawy sytuacji.

Wszyscy też jesteśmy jak ci ludzie, co stanęli przed Jezusem ze swoim grzechem. Skoncentrowani na własnej korzyści i przyjemności zapominamy o Bogu, krzywdzimy innych, łamiemy nasze zobowiązania.

My wszyscy wierzymy, że Jezus niesie nam ratunek i ocalenia. Wierzymy, że Ten, który urodził się w Betlejem, umarł za nas na krzyżu, że trzeciego dnia zmartwychwstał i żyje! Wierzymy, że jest z nami obecny „przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). Wierzymy, że jest obecny w sakramentach. Wierzymy, że także my dzisiaj możemy Go spotkać.

Kiedy ciemność, ból, cierpienie i grzech przyniatają nasze życie możemy z wiarą wołać do Jezusa i prosić Go, żeby spełniły się w naszym życiu obietnice, abyśmy w naszej ciemności ujrzeli światło, żeby nasze ciężkie jarzmo zostało złamane, żeby nasza niedola została od nas zabrana.

Możemy z wiarą wołać do Jezusa i prosić Go o to, abyśmy – tak jak ludzie z kart Ewangelii – doświadczyli Jego pomocy, ratunku, ocalenia, przebaczenia naszych grzechów. Możemy z wiarą wołać i prosić Jezusa Go, aby stał się naszym Zba-

wicielem. Możemy z wiarą wołać do Niego w modlitwie indywidualnej, w modlitwie wspólnoty Kościoła, i przystępując do sakramentów.

Możemy wołać jak kobieta kananejska: *Panie, dopomóż mi! (Mt 15,25)*

Możemy wołać jak ślepy Bartymeusz: *Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! (Mk 10,47)*

Możemy wołać jak kobieta cierpiąca na upływ krwi: *Żebym się choć Jego płaszcz dotknęła, a będę zdrowa. (Mk 5,28)*

Możemy wołać jak psalmista:

*Ja zaś jestem ubogi i nędzny,
ale Pan troszczy się o mnie.
Ty jesteś wspomóżycielem moim
i wybawcą; Boże mój, nie zwlekaj! (Ps 40,18)*

*Racz mnie wybawić, o Boże;
Panie, pospiesz mi na pomoc! (Ps 70,2)*

*Bóg jest dla nas ucieczką i mocą:
łatwo znaleźć u Niego pomoc w trudnościach.
(Ps 46,2)*

*Zmiłuj się nade mną, Boże,
w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia
wymaż moją nieprawość!
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego! (Ps 51, 3-4)*

Możemy wołać słowami modlitwy szczególnie cenionej na chrześcijańskim Wschodzie: *Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, zmiłuj się nade mną grzesznikiem.*

Możemy też, kiedy nasze serce zaczyna spowijać jakaś ciemność, pójść za radą ks. Dolindo i zacząć wołać: *Jezu, Ty się tym zajmij.*

JAK ŚWIĘTOWAĆ ROK JUBILEUSZOWY?

Przez cały Rok Jubileuszowy Kościół daje nam dodatkowe znaki i symbole, zachęca nas do wspólnego przeżywania duchowych i kulturalnych „darów” 2025 roku i zaprasza nas do podjęcia działań, które nas bardziej niż zwykle skierują ku Bogu i otworzą na jego obdarowanie.

WEZWANIE DO NADZIEI

W bulli "Spes non confundit" papież Franciszek ogłosił Zwyczajny Jubileusz Roku 2025, wzywając wiernych do ponownego odkrycia wartości nadziei, szczególnie w trudnych czasach pełnych przemocy i ucisku. Źródłem tej nadziei jest Boże miłosierdzie, które odpowiada na głębokie pragnienia ludzkiego serca. Nadzieja to zaufanie Bogu, że przeprowadzi nas przez największe nawet trudności.

DRZWI ŚWIĘTE

W czasie Jubileuszu 2025 wierni są zaproszeni do Rzymu, aby przejść przez Drzwi Święte w czterech Bazylikach Papieskich.

Przekraczając próg Drzwi Świętych, pielgrzym nawiązuje do Ewangelii św. Jana, gdzie Jezus mówi: „Ja jestem bramą”, podkreślając tym samym, że to przez Chrystusa prowadzi droga do zbawienia.

Przejście przez Drzwi Święte wyraża pragnienie, by Jezus prowadził nas i wszystkich wiernych jako Dobry Pasterz. Jest to także symbol naszego pojednania z Chrystusem i wspólnotą Kościoła. Przejście przez Drzwi Święte to wyraz naszej woli powrotu do Boga i prośby o Boże miłosierdzie dla nas. To wyraz tego, że chcemy odnowić naszą wiarę.

Drzwi Święte otwiera jako pierwszy Papież. Symbolizuje to pielgrzymkę wspólnoty całego Kościoła w stronę Królestwa Bożego i powierzenie całego Kościoła w ręce Boga.

PIELGRZYMKA

Hasło przewodnie Jubileuszu to „Pielgrzymi Nadziei”. Kościół zachęca nas w tym czasie łaski do pielgrzymowania do miejsc świętych. Celem pielgrzymki, zarówno fizycznej, jak i duchowej, jest większe otwarcie się na Boga, głębsze zjednoczenie z Nim. Pielgrzymka to symbol naszej duchowej podróży w kierunku Boga.

Na drodze naszej jubileuszowej pielgrzymki możemy dotrzeć do świętych miejsc jubileuszowych w Rzymie, w Ziemi Świętej, w innych miejscach na świecie wyznaczonych przez Stolicę Apostolską oraz miejsc o szczególnym znaczeniu duchowym wyznaczonych przez biskupa diecezjalnego.

Podczas tego świętego czasu możemy jako pielgrzymi modlić się, brać udział w katechezach i Mszach Świętych i poznawać święte miejsca.

WYZNANIE WIARY

Czas Jubileuszu to czas wyznawania wiary, czas świadectwa. Wyznanie wiary we wspólnocie Kościoła kierujemy do Boga w Trójcy Jedynego.

Najczęściej wyznajemy wiarę w postaci *Credo* (łac. wierzę), które zaczyna się od słów:

*Wierzę w jednego Boga,
Ojca Wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi*

Jest to podsumowanie najważniejszych prawd, które chrześcijanin przyjmuje i którymi dzieli się z innymi. Jest to podstawowa deklaracja wiary chrześcijańskiej. Wypowiadamy te słowa podczas chrztu i podczas Mszy Świętej w niedzielę.

Św. Paweł wskazuje, że samą istotą wyznania wiary, jaką jest prawda o tym, że Bóg Jezusa wskrzesił z martwych: *Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że JEZUS JEST PANEM, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie* (Rz 10,9-10). A św. Augustyn

powie, że wiarą chrześcijan jest zmartwychwstanie Chrystusa.

POJEDNANIE

Jubileusz jest okresem szczególnym, który nazywany jest „czasem pomyślnym” nawrócenia i pojednania. Jest zachętą do odkrycia na nowo darów, jakie Bóg chce nam dać przez sakrament spowiedzi. Kościół zachęca nas, abyśmy w roku Jubileuszu przystępowali do tego sakramentu. Szczególnie zaprasza nas w tym celu do kościołów jubileuszowych.

LITURGIA

Liturgia, zgodnie z nauczaniem Soboru Watykańskiego II, to wspólna modlitwa Kościoła, której centrum stanowi Eucharystia – Msza Święta. W Mszy Świętej spotykamy Jezusa Zmartwychwstałego. Dziś może nas obdarowywać swoimi darami, tak jak obdarował ludzi, o których czytamy na kartach Ewangelii.

ODPUST

Rok Jubileuszowy to także możliwość skorzystania z daru odpustu – daru Bożego miłosierdzia, który daje nam przebaczenie i odpuszczenie kar za grzechy. Przyjmujemy ten dar przez pobożną pielgrzymkę do dowolnego świętego miejsca jubileuszowego, pobożne nawiedzenie miejsc świętych, dzieła miłosierdzia i pokuty, uczestnictwo w misjach, rekolekcjach i spotkaniach formacyjnych.

MODLITWA

W czasie Jubileuszu 2025 Kościół zachęca nas do modlitwy, do otwarcia się na obecność Boga i Jego miłość. Wsparci mocą Ducha Świętego, zwracamy się do Boga, szczególnie przez modlitwę „Ojcze nasz”, której nauczył nas Jezus i modlitwę „Zdrowaś Maryjo”, w której prosimy Maryję o wstawianie się za nami.

Na Rok Jubileuszowy Kościół przygotował specjalną modlitwę, w której prosimy o przyjście

Królestwa Bożego, o dar przemiany nas samych
i całego świata, o zwycięstwo nad siłami zła,
o rozlanie się na całej ziemi radości i pokoju.

*Ojcze, który jesteś w niebie,
niech wiara, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
naszym Bracie,
i płomień miłości
rozlany w naszych sercach
przez Ducha Świętego,
obudzą w nas błogosławioną nadzieję
na przyjście Twojego Królestwa.
Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców
ewangelicznych ziaren,
które będą zczynem ludzkości i kosmosu,
w ufnym oczekiwaniu
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.*

*Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, Pielgrzymach nadziei,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.
Tobie Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki. Amen*

Kiedy podczas Mszy Świętej wyznajemy wiarę, tak mówimy o narodzeniu Jezusa: *On to dla nas i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem.*

Jezus narodził się „dla nas i dla naszego zbawienia”. Dlatego możemy wołać i prosić Go o pomoc, ocalenie i ratunek we wszystkich naszych ciemnościach, problemach i grzechach.

Rok Jubileuszowy to przypomnienie tej prawdy i zachęta, abyśmy z wiarą przyszli do Jezusa.